

Christian Grenier

**VIRUSUL L.I.V. 3
SAU
MOARTEA CĂRȚILOR**

Traducere din limba franceză de Aurelia Năstase

Cuprins

1. Allis, aleasă!	7
2. Trei Vocale în vizită	16
3. Moartea cărților.....	23
4. Călătorie cu L.I.V.	26
5. O ședință furtunoasă.....	38
6. Misiunea lui Allis	50
7. Confidențele Emmei.....	58
8. Întâlnirea cu un Bărbat-Ecran.....	62
9. Allis în ținutul Zapiștilor	71
10. Întâlnirea de la ora douăzeci.....	77
11. Prizonieră la Zapiști	87
12. În bârlogul lui Sonn	91
13. Șeful Zapiștilor.....	99
14. Confidențele lui Lund	106
15. Ora douăzeci, ora de internet	110
16. Martin	115
17. Trădarea unei Vocale	117

18. Prizonieră.....	123
19. În <i>Focul pasiunii</i>	127
20. Dialog în L.I.V.	130
21. Prizoniere!	134
22. <i>451° Fahrenheit</i>	140
23. Montag și Vineri.....	144
24. Secretul lui Vineri.....	148
25. Un Zapist la academie	152
26. Cărțile conțin alte cărți... ..	162
<i>Epilog</i>	168
<i>Glosar</i>	170

Allis, aleasă!

Cărțile au început să moară la sfârșitul secolului al XXI-lea.

După părerea mea, agonia lor a debutat cu adevărat în seara de vară în care trei delegați ai Academiei Europene au venit să-mi bată la ușă.

Îmi amintesc de momentul acela de parcă ar fi fost ieri. Noaptea tocmai se lăsase peste Paris – o noapte violetă și senină: cu un an înainte, se interzisese circulația pe străzi pentru toate autovehiculele care nu erau prioritare, astfel încât, din apartamentul meu de mici dimensiuni de la etajul 27, puteam zări la orizont stelele, care se amestecau cu luminile orașului.

Ca în fiecare seară, mă instalasem în fața calculatorului, ca să iau legătură cu Martina. Făcusem cunoștință cu ea pe internet, din întâmplare, cu o vară înainte; de atunci, comunicam în fiecare seară la aceeași oră într-un chat room special – un chat room fără imagini generate de calculator, care ne permitea să dialogăm. Martina nu lipsise de la nicio întâlnire. În acea seară, eram foarte nerăbdătoare să luăm legătura, doream să-i dau o veste

importantă. Dar, la ora 20 și un minut, pe monitorul calculatorului nu apăruse încă nimic. Literele au început să se afișeze pe neașteptate.

MARTINA: Hi, Allis! Am 1 min. întârziere. Sorry. Am răspuns imediat, pianotând pe tastatură.

ALLIS: Nu-i nimic. Mă bucur că ne-am întâlnit. Ce faci?

MARTINA: Totul e OK. Tu?

ALLIS: Mi-e teamă mereu că n-o să mai apari. Știi, ești singura mea prietenă.

MARTINA: Singura? Intră pe chaturi colective! O să-ți faci o mie de prieteni, Allis! Suntem f mltz pe net.

ALLIS: Nici vorbă. Îmi place singurătatea. Scriu. Citesc. Intru pe internet numai pentru tine.

MARTINA: Auzi, am un corespondent foarte simpă, Vineri. Vrei nr lui de utilizator?

ALLIS: Nu. Nu insista, e inutil.

A urmat un lung răstimp de tăcere, adică au trecut zece secunde înainte ca textul Martinei să se șteargă ca să fie înlocuit.

MARTINA: Adevărul e, Allis, că ești Literată.

ALLIS: Acuzația ta nu ține, Martina. Oare o adevărată Literată ar intra pe internet în fiecare seară?

Era adevărat, Literaților nu le plăcea rețeaua. internetul era frecventat de inamicii Literaților: pasionații de informatică, ciudații Bărbați-Ecran

Trei Vocale în vizită

Adăugai:

„Nu vă pot răspunde decât prin intermediul acestui calculator. Sau al carnetului meu.”

Cei trei interlocutori, perplecși, ridicară nasul din monitor. Ghicii oftatul de ușurare al Emmei și o văzui spunându-i lui Rob:

— Iată cum se explică unele pasaje din lucrarea ei!

Rob se apropie de tastatură și scrise cu o dexteritate care mă surprinse:

„Fii liniștită, Allis, asta nu schimbă niciuna dintre noile tale responsabilități. Acum, faci parte dintre noi. Ne-ar plăcea să participi la o ședință nocturnă excepțională. Ne-ai putea însoți?”

Surprinsă, mă mulțumii să aprob. Bătrânul Colin B.V. Chloé, care scotocea printre miile de cărți din biblioteca mea, îmi făcu de departe un mic semn vesel; situația părea să-l amuze mult. Totuși, trebuia să fie gravă dacă o delegație venise să mă caute acasă chiar în seara în care fusesem aleasă. Scrisei:

„E așa de urgent?”